

Beste collega's,

Ik kreeg zoveel reacties op mijn vraag naar wie er iets van kadasters wist, dat ik jullie niet allemaal apart kan/wil antwoorden. In plaats daarvan trakteer ik jullie op een waar gebeurd verhaal, goed?

Het verhaal begint in El Fashir, de noordelijke provincie van Darfur, daar waar de kamelenhoeders dwalen en de eindeloze woestijn in de zon vibreert. Wij gaven daar een trainingen aan vrouwelijke leiders, de eerste in een reeks van 6, over de rol van vrouwen in de wederopbouw en vrede in Darfur. Eindelijk konden we dan een training in Darfur zelf te organiseren. De deelnemers hebben een jaar geleden een vredes-alliantie opgericht van vrouwelijke leiders uit de 5 provincies van Darfur. Het tijdstip was ingewikkeld: er waren juist in die streek heftige gevechten uitgebroken tussen de "Arabs" en de "Africans". En het was aan de vooravond van de presidentsverkiezingen. De training ging over het verwerken van emoties, over godsdienstige bronnen voor het stichten van vrede en over het accepteren van diversiteit – en op de laatste dag moest iedere deelnemer een actieplan bedenken om het geleerde in praktijk te brengen. Het zijn eigenwijze vrouwen, ook al lopen ze in allerlei kleuren sluiers rond. Ze kwamen erop uit dat ze niet ieder voor zich iets wilden doen, maar samen. Ze wilden naar het gebied waar gevochten was om de mensen daar te condoleren met het verlies van de jongeren die gesneuveld waren aan beide kanten. Zo gezegd, zo gedaan. Maar dan sla ik een heel stuk over, namelijk alle lobbywerk dat gedaan moest worden om überhaupt toestemming te krijgen van de veiligheidsdiensten om met de bewoners van de dorpen in het gebied te praten. Deze vrouwen zijn enorme doorzetters. In het eerste dorp organiseerden ze een rouwherdenking (met de "Arabs"). Iedereen was er, een imam zong uit de Koran en allemaal konden ze hun emoties laten stromen. Daarna kwam het gesprek los over hoe graag de mensen vrede willen, en waarom het dan toch niet lukt. Hetzelfde deden ze in het andere dorp (met de "Africans"). Ook daar kwamen de gesprekken los.

Uiteindelijk bleek dat er een probleem is dat steeds terugkomt en waardoor de stammenstrijd steeds weer onredelijk aangewakkerd wordt: de rechten op landgebruik en landbezit. De "Arabs", meest kamelenbezitters en kamelen-hoeders, bezitten eigenlijk geen grond, maar mogen die wel gebruiken. De "Africans" zijn meest stedelingen en in el Fashir zijn ook bijna alle ambtenaren "African". Dus voelen de Arabs zich afhankelijk van de gunsten van de Africans en als er ruzie is wordt die afhankelijkheid woede en dat loopt gemakkelijk uit de hand: een kleine aanleiding kan al gauw de aloude keten van wraak op wraak op wraak in gang zetten.

Helaas werd een derde bijeenkomst, met vrouwen uit beide dorpen samen, geblokkeerd door de veiligheidsdienst. De vrouwen stellen nu vóór dat er in Darfur iets gedaan wordt aan het technisch in kaart brengen van de landrechten, zodat er per dorp gezamenlijk beslissingen genomen kunnen worden over wie er wat mee mag doen. Daar is natuurlijk nog geen geld voor en ook geen georganiseerde politieke wil... - maar het is een goed agendapunt voor de Alliantie. Op naar de volgende training, daar is iemand nodig die van de hoed en de rand weet en die met de vrouwen na kan denken over hoe je daar nu het beste actie voor kunt voeren.

Joke Oranje, joke@oranjeconsult.com

REACTIES

Van Rosien Herweijer

Monica Lengoiboni

Monica Lengoiboni is a Geographer whose research concerns pastoralists' seasonal migrations; the spatial and temporal components of their customary land rights; and how such flexible land rights could be accommodated, instead of being left out in the formal system of land administration and cadastres. Formal or statutory land tenures continue to expand in the Kenyan rangelands. And often, the formal law associated is 'stronger' than customary law. Social, environmental and economic effects due to reduced mobility have been substantial, yet pastoralism remains the dominant land use in the drylands. Monica's PhD thesis pays close attention to the processes through which people gain access to statutory tenure (cadastral processes of adjudication, survey and registration). She argues that incorporating migration rights

in the formal system requires inclusion during the adjudication process, and aligning those rights to the migration corridors and migration calendars. Legal empowerment would give pastoralists the opportunity to use the formal law to enforce their land rights if those rights are tampered with. Of course, flexibility for change of migration and grazing patterns needs to be taken into consideration, when necessary.

Her research interests also include:

Land tenure and governance

Mapping of pastoralists 'traditional' migration routes and changing grazing patterns associated with declining availability of grazing land

Emerging land use arrangements necessitated by the declining availability of grazing land

Use of mobile phones by pastoralists to determine or influence mobility and access to pasture and pastoral economies

Participatory GIS mapping

Email address:

lengoiboni@itc.nl

List of publications (as PDF):

 [Recent-publications-Lengoiboni.pdf](#)

Type of member:

Fellow

ASC community member for:

[Kenya](#)